

bør det Antal Bidrag, der kræves til Generhvervelsen af tabte Rettigheder, være mindre end det Antal Bidrag, der kræves i den oprindelige Karenstid.

10. De Betalinger, der kræves for Bibeholdelse af Rettigheder for forsikrede, der i lang Tid er arbejdsløse, bør tilvejebringes ved Tilskud fra de offentlige Myndigheder under Hensyn til, at det er umuligt at paalægge alene de forsikrede, der er i Arbejde, at bære disse Byrder. Samme Princip bør anvendes ved Betalinger, der tilsigter at konsolidere eller forøge saadanne arbejdsløses Rettigheder.

B. Aldersrente.

11. Med Hensyn til de Forsikringsordninger, der fastsætter en højere Alder end 60 Aar for Adgangen til Rente, anbefales det saavel for at lette Arbejdsmarkedet som for at sikre de gamle den fornødne Hvile, at Aldersgrænsen nedsættes til 60 Aar, dersom befolkningsmæssige og økonomiske Forhold tillader dette og, om fornødent, saaledes at Nedsættelsen sker gradvist.

12. Forsikrede, der i en længere Aarrække har været beskæftiget med Arbejde, der er særligt anstrengende eller usundt, bør have Adgang til Rente ved en yngre Alder end andre Arbejdere.

13. a) For at sikre, at Arbejdere i deres Alderdom ikke kommer til at lide Nød, bør Renten være tilstrækkelig til at dække de væsentligste Livsfor nødenheder. Den Rente, der garanteres enhver forsikret, der har udstaaet en Karenstid, bør derfor fastsættes under behørig Hensyntagen til Leveomkostningerne.

13. b) I de Ordninger, hvor Bidragene gradueres efter Lønnen, bør de forsikrede, for hvem der er betalt Bidrag, som svarer til den Aarrække, i hvilken en Arbejder normalt arbejder, være berettiget til en Rente, der svarer til deres økonomiske Forhold, medens de arbejdede. Derfor bør den Rente, der garanteres forsikrede, for hvem der i tredive Aar er betalt Bidrag, ikke være lavere end Halvdelen af den forsikredes Løn, der i forsikringsmæssig Henseende kommer i Betragtning, enten fra det Tidspunkt, da Forsikringsforholdet begyndte, eller i Løbet af en bestemt Periode umiddelbart forud for Rentens Tilstaaelse.

14. Der bør tilstaaes Rentenyderen Tillæg:

- a) for hvert uforsørget Barn i den skolepligtige Alder, samt for et Barn under 17 Aar, der fortsætter sin almindelige eller faglige Uddannelse, eller som paa Grund af Sygdom ikke kan forsørge sig selv,
- b) naar hans Hustru er gammel eller svagelig, men ikke som Følge deraf selv har opnaaet Ret til Rente.

15. Den Rentenyder, der trænger til stadig Bistand af andre, bør have Ret til et særligt Tillæg.

C. Invaliderente.

16. a) Enhver forsikret, der grundet paa Sygdom eller Svagelighed er ude af Stand til at skaffe sig nævneværdig Fortjeneste ved et Arbejde, der svarer til vedkommendes Kræfter, Evner og Uddannelse, bør have Ret til Rente. Fortjeneste kan ikke betragtes som nævneværdigt, naar den ligger under $\frac{1}{3}$ af den Løn, der sædvanligvis ydes en rask Arbejder med lignende Uddannelse og Færdighed.

16 b) I de Forsikringsordninger, der er oprettet til Fordel for Arbejdere eller Funktionærer i visse Fag, bør Nedsættelsen i Arbejdsevnen beregnes udelukkende i Forhold til det Fag, i hvilket paagældende hidtil har arbejdet, eller et tilsvarende Fag.

17. a) For at opfylde sit Formaal bør Forsikringen garantere enhver forsikret, der er blevet Invalid efter at have gennemgaaet den foreskrevne Karenstid, en Rente, der er tilstrækkelig til at dække de væsentlige Livsfor nødenheder. Den Minimumsrente, der tilsikres enhver forsikret, bør derfor fastsættes under tilbørlig Hensyntagen til Leveomkostningerne.

17 b) I de Forsikringsordninger, der fastsætter Minimumsrenten efter den Løn, der forsikringsmæssigt kommer i Betragtning, bør Minimumsrenten ikke være mindre end 40 pCt. af Lønnen. I de Forsikringsordninger, hvor en Del af Renten udgør et bestemt Beløb, lige stor for alle Rentenydere, medens en anden Del varierer efter Antallet og Beløbet af indbetalte Bidrag, bør man søge at opnaa en tilsvarende Rente.

18. Der bør tilstaaes Rentenyderen et Tillæg for hvert uforsørget Barn i den skolepligtige Alder, samt for et Barn under 17 Aar, der fortsætter sin faglige eller almindelige Uddannelse, eller som grundet paa Sygdom ikke kan forsørge sig selv.

19. En Rentenyder, der trænger til stadig Bistand af andre, bør have Ret til et særligt Tillæg.